

ningsmagtens Side forgæves er søgt løst. Vi skulle gerne nu denne Gang naa et Resultat i Overensstemmelse med Grundlovens Bud. Vi have i Kommissionen ventet paa Fæstekommissionens Betænkning, og den kom først til at foreligge i Efteraaret; det har nemlig fra alle Sider været forudsat, at Fæstespørgsmaalét nødvendigvis maatte løses samtidig med eller forinden der blev truffet nogen Ordning med Hensyn til Lensgodser, idet den allervæsentligste Del af Fæstegodset findes under disse Lensbesiddelser. Det er min Overbevisning, at den Frist, der er forlangt i Lovforslaget, ikke er længere, end det er nødvendigt, naar vi ville have, at Kommissionen skal udføre sit Arbejde paa en god og forsvarlig Maade.

Jeg vil, navnlig med Henblik paa de Udtalelser, der ere faldne om denne Sag ved første Behandling, gøre den Bemærkning, at jeg finder det ret mærkeligt, at man fra socialdemokratisk og radikal Side fremsætter Forslag om en kortere Frist, thi Forholdet er det, at medens der i Kommissionen saavel fra vor Side som fra to andre Sider er fremsat positivt Forslag, er der fra de Herrer Side fremført meget lidt under Forhandlingen og aldeles ikke ved positive Forslag givet Bidrag til Løsningen af dette Spørgsmaal, saa jeg synes, de Herrer skulde være meget glade ved den foreslaaede Forlængelse af Fristen. Ellers kunde vi risikere, at Kommissionen sluttede sit Arbejde, uden at vi havde hørt, hvad de Herrer mente om denne Sag. Jeg tror, at vi allesammen kunne have fuldt ud Brug for en saadan Forlængelse af Tidsfristen, som her er foreslaaet fra Regeringens Side. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale det høje Ting at stemme imod Ændringsforslaget.

Justitsministeren (Bilow): Jeg skal ligeledes tillade mig at henstille, at det høje Ting stemmer imod det stillede Ændringsforslag. Der var i Landstinget stillet et Ændringsforslag gaaende ud paa at forkorte Fristen, men Ændringsforslaget blev nedstemt i Landstinget, og naar jeg tilraader det høje Ting at gøre det samme, er det, fordi Formanden i Kommissionen, Stiftamtmand Brun, i Skrivelse af 12. Oktober 1911, som er trykt som Bilag til Lovforslaget, udtrykkelig fremhæver, at det er et af Kommissionen enstemmigt fremsat Ønske, at Fristen sættes til Udgangen af 1912. Men da man forespurgte Stiftamtmand Brun, om Betænkningen kunde være trykt indenfor denne Tidsfrist, oplyser han

i en Skrivelse af 26. Oktober 1911, at Kommissionen formentlig kunde være færdig med sit Arbejde ved Udgangen af 1912, men at man maatte regne med en Tid af 3 Maaneder til at faa Betænkningen trykt. Derfor henstiller Formanden i Kommissionen, at Fristen bliver sat til 31. Marts 1913. Ministeriet har selvfølgelig ikke nogen som helst Tvangsmidler overfor Kommissionen til at fremskynde Arbejdet og afslutte det indenfor en vis Tid, og naar Kommissionen ønsker en saadan Forlængelse, synes jeg, Lovgivningsmyndighederne skulde imødekomme dette Ønske. Jeg fraaader derfor at stemme for Ændringsforslaget.

Marott: Naar det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) erindrede om, hvad der ogsaa blev fremsat under Sagens første Behandling, at vi have ventet paa Fæstekommissionens Betænkning, og at det har sinket Kommissionens Arbejde, skal jeg bemærke, at det er et overstaaet Stadium. Det er ikke saa kort Tid, siden vi i Kommissionen have faaet Fæstekommissionens Betænkning, saaledes at dens Udeblivelse ikke længere har kunnet lægge os Hindringer i Vejen for vort Arbejde.

Naar det ærede Medlem dernæst tilføjede, at han finder det mærkeligt, at der netop fra socialdemokratisk og radikal Side gøres Forsøg paa at forkorte Fristen for Kommissionens Arbejde, eftersom der endnu ikke fra vor Side er fremsat noget Forslag eller gjort noget positivt Arbejde for at faa Kommissionens Arbejde sluttet, forholder dette sig ikke rigtigt. Det ærede Medlem er ikke rigtig underrettet paa dette Punkt, men da han har berørt det, nødes jeg til at oplyse, at jeg som Socialdemokratiets Medlem i Kommissionen har fremsat et Forslag angaaende en Omordning af Len og Stamhuse, altsaa et Forslag, som gaar ud paa at løse den Opgave, som Kommissionen i saa Henseende har. Kommissionen har delt sig i to Udvalg, nemlig et Udvalg for Len og Stamhuse, og et Udvalg for Kløstrene, for Vallø og Vemmetofte. Jeg blev Medlem af Udvalget angaaende Lensgodserne, og jeg har fremsat et Forslag, der kan tages under Behandling, saa at der heller ikke paa dette Omraade kan siges at være noget, der hindrer Kommissionen i saa hurtigt som muligt at fortsætte sit Arbejde, men det er længe siden, Kommissionen har holdt noget Møde.

Hvis dette Ændringsforslag vedtages, faar Kommissionen et helt Aar endnu at